

Jambo allemaal!!!!!! 21 nov.2001 Kenia

Kunnen jullie je nog herinneren dat er vorig jaar, toen ik hier een maandje was, 4 broertjes in het weeshuis zijn gekomen?

De 4 broertjes waren heel lang alleen gelaten, mensenschuw, onder de wormen en andere rare wezentjes.

Nu klaagde 1 van de broertjes, Tonix, over buikpijn.

Al de kinderen hier hebben, voor ze in het weeshuis komen, al veel meegemaakt, hierdoor hebben ze blijkbaar een hoge pijngrens want als ze klagen is dit absoluut een reden om direct in te grijpen.

Dus, Tonix in de auto en naar het ziekenhuis. Tonix moest direct blijven. Daar had ik niet op gerekend.

Hoe leg je zo'n klein, nog steeds schuw, hummeltje uit dat hij in het ziekenhuis moet blijven slapen?

Emotioneel is het met Tonix al veel beter dan een jaar geleden, maar het is nog steeds moeilijk en dan in zo'n vreemde omgeving.

Vreemde zusters en dokters.....naast een lichamelijk probleem is dit een ander groot probleem en hoe krijgen we hem aan het verstand dat hij uiteindelijk wel weer naar het weeshuis gaat?

Tonix moest veel onderzoeken ondergaan en ging aan een infuus. Zijn nieuwe metalen bed op wieltjes vond hij prachtig evenals zijn kussen, matras en deken, en dat helemaal voor zichzelf alleen! Ook het eten, i.p.v. de bonen en mais van het weeshuis stond er pasta op het menu. Dat had hij nog nooit gezien en hij grijnzde van oor tot oor. Na onderzoek bleek dat Tonix meerdere ernstige infecties had. (Al opgelopen voor hij in het weeshuis kwam)

Wormen, amoeben etc..... Met name een amoebe is erg pijnlijk vertelde de dokter.

De dokter spoot spul tussen de billetjes van Tonix waardoor hij ging poepen, want dat had Tonix ook al een tijd niet meer gedaan. Door dit spuitje moest hij snel en lang.

Voordat Tonix in het weeshuis kwam poeptte hij altijd in de bosjes, in het weeshuis in zijn broek; de poepton vond hij veel te eng.

Een ziekenhuistoilet is dan weer een hele nieuwe ervaring, een gewone zittoilet wat jullie allemaal thuis hebben en wat ook nog eens doorgespoeld kan worden.

Nou jullie snappen zeker al wel dat Tonix het niet zag zitten om op dit enge ding te gaan zitten.

Hij was bang om erin te vallen en om doorgespoeld te worden.

Door het middeltje van de dokter moest hij wel poepen en hij had dus een probleem. Uiteindelijk stemde hij er mee in dat ik hem vast hield zodat hij er niet in kon vallen en probeerden we van het doortrekken een spelletje te maken.

Voor ik 's avonds wegging hebben we geoefend hoe hij de zuster moest roepen als hij naar het toilet moet.

Hij zat aan het infuus en kon hierdoor niet alleen niet naar de toilet.

Hij praat altijd bijna onhoorbaar en ook de zuster roept hij fluisterend, maar ja, dat hoort de zuster natuurlijk niet. Van de vrijwilligers in het weeshuis kreeg ik een goed leesboek en zo zat ik 5 dagen in het ziekenhuis.

Na 5 dagen mocht Tonix dus terug naar het weeshuis. Hij gebruikt nog steeds medicijnen en moet wekelijks voor controle.

Morgen volgt er nog een onderzoek omdat de klachten nog niet helemaal weg zijn en Tonix halverwege het eten zijn eten uitdeelt aan de andere kinderen.

De dokter denkt aan een maagzweertje. (Tonix is 8 jaar!)

Emotioneel is het ziekenhuisgebeuren wel goed voor Tonix geweest.

Van de 4 broertjes had alleen de jongste, Dennis, emotie's getoont de anderen totaal niet.

In het ziekenhuis huilde Tonix 2 keer van de pijn. Heel zielig natuurlijk maar tegelijkertijd ook zo'n doorbraak.

Toen we terug naar het weeshuis reden zat hij bij mij op schoot voorin de auto. Een grote kuil zorgde ervoor dat we samen de lucht in schoten.

Tonix lachte met geluid! De chauffeur stopte spontaan de auto en keek hem lachend en verbaasd aan. Gouden momenten.

Stichting Weeskinderen Kenia

Het weeshuis Spirit o Faith wordt grotendeels gesponsord door de Stichting Weeskinderen Kenia.

De voorzitter Jan Visser en zijn vrouw Ans Visser hebben mij een bezoek gebracht.

5 dagen hebben ze bij me gelogeed.

We hebben een heerlijke tijd gehad.

Jan heeft veel zaken met me besproken.

Ans heeft kerstkaarten gemaakt met de kinderen.

We hebben een playbackshow gedaan. (Marloes een vrijwilligster hier heeft uit Nederland een radio/cd speler meegebracht waardoor dit mogelijk was)

We hebben de sponsordochter van Jan en Ans bezocht op haar highschool.

Jan en Ans brachten kadootjes mee voor de highschoolers (drie weeshuiskinderen zitten op deze highschool).

Andere kinderen van highschool die via de Stichting worden gesponsord zijn naar het weeshuis gekomen om met Jan en Ans te praten.

Ook voor hun waren er kadootjes.

Volgend jaar hopen Jan en Ans het weeshuis weer te bezoeken, daar kan ik me nu alweer op verheugen, mijn huisje is gewoon een beetje stil nu.

E en heleboel goed nieuws!!!!!!!

1.De inzamelingsactie op Schiphol was een enorm succes, 64 verhuisdozen staan klaar voor SOF. Computers, ze zitten erbij!!!!

Friese Poort bedankt!!!!!!!

De school hier wordt zo aantrekkelijker voor leerlingen van buiten, bovendien kunnen we volwassenen uit de buurt gaan opleiden.

R. de Jager, F.Medendorp, J.Kruize bedankt voor het programmeren en het vervoeren van de computers! Grote klus geklaard!!!!!!!

Nu maar wachten tot een vliegtuig plaats heeft om alles mee te nemen.

Ik heb vernomen van de pakkers dat er veel kleding en kerstspulletjes bij zijn en hiervoor wil ik bij deze ook iedereen bedanken!

Pakkers: G.Bakker en J.Visser, Toppie en bedankt.

2.De Van der Meer-Boerema Stichting te Gytsjerk

Deze Stichting heeft ons 6500 gulden overgemaakt voor de bouw van een nieuw klaslokaal en nog eens hetzelfde bedrag voor "gewone"kosten, (eten en drinken etc..).

Toppie!!!

3.Wilde Ganzen

Wilde Ganzen heeft toegezegd dat alle giften die binnenkomen voor Spirit of Faith van particulieren zal worden verdubbeld.

Dit geld heeft als doel: Afbouwen van de school.

Giro 40.000 tav Wilde Ganzen onder vermelding van Spirit of Faith.

4.Marloes

Marloes , 1 van de vrijwilligsters in het weeshuis afkomstig uit Nederland heeft in de afgelopen week 3000 gulden weten in te zamelen via Nederland!

5.Jan en Ans Visser

Jan en Ans Visser brachten geld mee dat ze kregen van de fam E.van Veldhuizen, mevr. E.Lamberts en een dierenarts uit Israël.

Twee weken geleden had ik niet genoeg geld om de normale boodschappen te doen voor het weeshuis.

Laat staan om rekeningen te betalen een auto te repareren of een kind in het ziekenhuis te laten verblijven.

Nu komt er weer wat lucht!!!!!!!!!!!!!!!

Nu ik dan toch mensen aan het bedanken ben ga ik even door.

Mijn persoonlijke sponsors, jullie maken mijn verblijf hier mogelijk, hartstikke bedankt allemaal!

De vrijwilligers die hier in het weeshuis verblijven.

Vele gemotiveerde handen maken licht werk.
Het leek me wel leuk als ook zij een stukje schrijven voor de nieuwsbrief.
Vandaar dat nu een berichtje volgt van 2 van hen.

Sylvia:

Het is bijna zomervakantie in Kenia en dan hoeven de kinderen niet naar school. Voor ons, de vrijwilligers, wordt het dan juist dan drukker.

Een paar weken geleden hebben de leraren getekend om in hun klas te zitten wanneer dat hoort (!!!) Wat inhield dat wij geen vrije uren meer op te vullen hadden.

Volgende week is klas acht al vrij, wat later volgen de andere klassen. Zelf hebben we wat spelletjes mee genomen zoals twister en memory en er is sinds kort een echt springtouw ipv ons zelfgevlochten ding, maar de kinderen 'maken' zelf ook speelgoed.

Van de donkere klei op de grond maken ze zelf voorwerpen. Zo kun je opeens overal kinderen met 'fotocamera's' en 'mobiele telefoontjes' zien lopen.

Met een kimbo deksel en ijzerdraad kun je tolleren. Sommige kinderen hangen liever wat rond op het terrein. Eigenlijk hoeven we niet eens zoveel te doen. Gewoon zitten, handjes vasthouden en liedjes zingen vinden de kinderen (en ik) al heerlijk. Ik heb ook zin in de "zomervakantie".

Marloes:

Nou, ik ben inmiddels al zo'n week of drie in Kenia.

Wat begon als een impulsief idee een aantal weken geleden is uitgelopen op een verblijf in Spirit of Faith (SOF) .
SOF is voor mij nu al een hele speciale plek geworden.

Ik heb een onnoemelijk respect voor de kinderen hier. De muzikale inslag heeft een zo duidelijke functie, wat onder de kinderen een heel natuurlijk middel is .

Vorige week heb ik muziekinstrumenten geschonken voor de zondagzang.Super.

Mijn opleiding SPM heb ik net afgerond en het erg bijzonder om de verschillen met Nederland te beseffen. Het voelt goed om hier te zijn al zal mijn periode hier niet al te lang zijn. Voor ik wegging uit Nederland heb ik nog een spoed-sponsoring opgezet en het geld heeft al een goed doel gekregen. Eigenlijk twee, namelijk de medische behandeling van Tonix en ook het onderhoud van de auto.

Prima doelen als je het mij vraagt!

Het sponsor werven vind ik echt een vak apart.

Ik vind het sowieso heel leuk en leerzaam om Ria met haar vak te assisteren!

Het is nu al een ervaring om nooit te vergeten.

Marloes

Naast deze twee toppertjes is hier ook nog Bernadette.

Bernadette schrijft een stukje voor de volgende nieuwsbrief.

Bernadette heeft het nu te druk, ze is met de administratie bezig en nog veel meer waardoor ze me veel werk uit handen neemt!

Alle nieuwsbrief lezers , bedankt voor jullie interesse.

Salamu Ria Fennema

Ps Ik ga de website makers vragen om nog wat foto's te plaatsen.

Willen jullie foto's zien van Jan en Ans en de vrijwilligers, het bezoek aan de highschool etc..

Kijk dan binnenkort weer even op <http://www.geocities.com/riafennema/>

Bijgesloten foto is een foto van Tonix.

Nog een ps je, Tonix heeft nog geen sponsor, een kind sponsoren in het weeshuis kost 60 gulden per maand.

Nou dat was het weer!

De drukke maand staat weer voor de deur, succes allemaal!

